

ในวัน...ฉันคิดถึงแม่

ยามร้อนเฝ้าคอยพัดวีให้	หนาวจับใจประคองกอดแทนผ้าห่ม
อีกเป่าปลอบจุดเจ็บยามหกล้ม	ป้อนขนมนมข้าวแต่เยาว์วัย
อยากได้อะไรเพียงให้ส่งเสียงร้อง	ไม่ขัดข้องประคองให้ตั้งใจหมาย
ชุดทหารปืนฉีดน้ำทางกองลาย	เจ้าก็ได้ตั้งประสงค์จำนงใจ
อีกของเล่นรถรถสารพัด	ก็บำบัดความอยากได้ไร้เงื่อนไข
ร้องให้อุ้มยามต้องเดินไกลไกล	ก็จัดให้ไม่ปรียากบ่นรำคาญ
นับเวลานานแสนนานกว่าเติบโตใหญ่	เฝ้าเลี้ยงกายเลี้ยงใจไม่หักหาญ
ชุดนักเรียนค่าขนมแต่ละวัน	ก็จัดสรรรับใช้ยอดพรู
ไม่พอใจชี้หน้าด่าว่าได้	ตะกุกกายเอาน้ำตาเข้ามาชุ้
จับมือเขียนสอนการบ้านเยี่ยงยอดครู	กลัวไม่รู้ไม่เท่าทันจึงหวังใย
เมื่อเติบโตใหญ่ถูกผิดคอยตามชี้	ให้รู้ตื้นรู้ชั่วเป็นไฉน
มีอุปหลังสบตาให้กำลังใจ	หาผู้ใดเปรียบปานแม่คงไม่มี
บัดนี้หวนรำลึกลิกลึกร้าว	แม่จากเราเกินห้ามตามวิถี
ได้แต่กราบฝันแผ่นธรณี	ต่างเท้าแม่ทำความดีทดแทนคุณ
มีบ่อยครั้งแอบน้อยใจในคิดถึง	หวนรำพึงถึงวันอันอบอุ่น
อยากคืนกลับรักให้แม่ตอบแทนคุณ	พลันน้ำอุ่นจากตากี้มาเยือน ฯ

รัตนพล ก้านเพชร

(อารามยามเย็น ๑๑ ส.ค. ๕๓)